

Csesznák Verka

Csesznák András: A bűvár

A tenger végtelen mélyén élt Orlána,
Méreon Királynak szomorú leánya.
Sötét világ volt az, hiszen a nap fénye
Ritkán tévedt le a tenger fenekére.

Atlantisz közepén magasodott vára,
Ott élt, s uralkodott magában Orlána.
Bármilyen kívánhatott, bármihez volt kedve,
Országá hű népe lába elé tette.

Mégis szomorú volt Méreon leánya,
Kínoztta egy édes, visszatérő álma.
Minden egyes éjjel gyémántos ruhában
Tündéreként táncolt egy napfényes világban.

Egyre azt kutatta, egyre azt kereste,
Álmai földjére út merre vezetne.
Barangolt Orlána százféle irányba,
Mégsem lelt ösvényt az álmodott világba.

Egyszer az útjába egy lazacraj tévedt,
S ők a tiszta égről, folyókról meséltek.
Hallgatta a leány, lánggra kapott lelke.
Másnap útnak eredt a falkát követve.

Felfelé tartottak, egyre emelkedtek,
Atlantisz házai sötétségbe veszttek.
Nem evett, nem aludt, úszott csak Orlána,
Ő lett az új világ legelső bűvára.

A szikrázó tükröt egy napon áttörte,
Levegő ölelte karcsú testét körbe.
Glóriaként fénylett kagyló koronája,
Mikor szertenézett Méreon leánya.

Kósza felhőt látott, színes madarakat.
Zöldellő partokat kékselyem ég alatt.
Kilépett a puha fövényre Orlána,
Remegett a szíve, megindult a lába.

Napsugárral perdült, tajtékok közt szökkent,
Széllel hajladozott, madarakkal röppent.
Varázslatos táncát órákon át járta,
Mígnem a sötétség kalitkába zárta.

Nem a nap korongja tért meg nyughelyére,
Hanem függöny borult a leány szemére.
Éjszakából úszott fel a napvilágra,
Tűzként érte a fény, s megvakult Orlána.

Szüntelen éj várt rá immár mindörökre,
Mégsem búsult többé, hisz nem vágyott többre.
Valóra vált álma, teljesült a vágya,
Fénysugárban táncolt Méreon leánya.

Elérhetőségek:

mesesarok.csesznak.hu
mesesarok.webnode.hu
facebook/csesznakmesesarok.com
mesesarok2015@gmail.com